

PRZEWIEWANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

sg [G przewiewaniã.] ∅ D przewiewaniu (1). ∅ I przewiewani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Przechodzenie wiatru przez coś (1) : bo ten wiatr [północny] iest nazdrowłzy á fwm przewiewaniem powiethrze skażone zagania precz FalZioł V 62; [Cresc 1571 490].*

[Wyrażenie: »przewiewanie wiatrow«: bowiem táka [woda] od przewiewania wiatrow zdrowości nábywa. Cresc 1571 9, 3.]

2. *Oczyszczanie zboża z plew przez przrzucanie pod wiatr [czego] (1) :*

W porównaniu (1): Iezu ktorys obyczay łądu Boże⁸⁰ ku przewiewaniu gumienniczę [lege: gumiennice] kthore będzie na końcu wypisał. łmi(łuj) fie nad <nami> [Cf Matth 3/12] TarDuch B8.

Synonimy: 2. czyścienie, oczyszcianie, purgowanie.

Cf [NIEPRZEWIEWANIE], PRZEWIEWAĆ